

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Poznań, 29 kwietnia 2022 r.

RPZ.430.3.2021.KM

DECYZJA nr RPZ 1/2022

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wszczętego z urzędu przeciwko **I-Terra sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie (Numer KRS: 0000443125)**

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na I-Terra sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie karę pieniężną** w wysokości 50 000,00 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy złotych 00/100), stanowiącą równowartość 10 870,98 euro (słownie: dziesięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt euro 98/100 euro), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy w wezwaniu z dnia 27 sierpnia 2021 r., 21 września 2021 r. oraz 11 października 2021 r. w postępowaniu wyjaśniającym mającym na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie przeciwko ww. Spółce postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone oraz w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o sygn. akt RPZ.405.6.2021

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021r. poz. 735) w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanawia obciążyć **I-Terra sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie** kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w wysokości 49,50 zł (słownie: czterdzieści dziewięć złotych 50/100) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 6 lipca 2021r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia czy działania m.in. I-Terra sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie (dalej: Spółka) dotyczące zasad publikowania oraz moderowania opinii i komentarzy wystawianych na stronach sklepów internetowych prowadzonych przez Spółkę mogą stanowić naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone lub postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. akt RPZ.405.6.2021).

Spółka pod firmą: I-Terra sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie została wpisana do rejestru przedsiębiorców nr KRS 0000443125 w dniu 6 grudnia 2012 r. Przedmiotem jej działalności jest m.in. sprzedaż detaliczna komputerów, urządzeń peryferyjnych i oprogramowania prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach (dowód: wydruk z rejestru przedsiębiorców KRS- k. 17-23 akt adm.).

Pismem z dnia 7 lipca 2021 r. Prezes Urzędu wezwał Spółkę do przedłożenia (w terminie 14 dni) szeregu informacji i dokumentów w zakresie dotyczącym sklepu internetowego vobis.pl.

Pismem z dnia 13 sierpnia 2021 r. Spółka udzieliła lakonicznych odpowiedzi na pytania zawarte w wezwaniu.

Z uwagi na powyższe pismem z dnia 27 sierpnia 2021 r., Prezes Urzędu wezwał Spółkę do przekazania (w terminie 7 dni) dodatkowych, następujących informacji i dokumentów:

1. Sposobów i kryteriów według jakich pracownicy obsługujący stronę internetową www.vobis.pl weryfikują opinie zamieszczane na tej stronie oraz wskazania, czy opinie są weryfikowane przed czy po ich publikacji na ww. stronie,
2. zasad na jakich podejmowana jest decyzja o odrzuceniu bądź pełnym akceptowaniu opinii,
3. czy przedsiębiorca dysponuje danymi statystycznymi związanymi z przypadkami odrzucenia opinii oraz ewentualnie wskazania liczby odrzuconych w 2021 r. opinii i podania przyczyn ich odrzucenia,
4. sprecyzowania odpowiedzi, zgodnie z którą opinie nie pochodzące od rzeczywistych kontrahentów nie są publikowane,
5. czy przedsiębiorca dokonuje weryfikacji opinii użytkowników biorąc pod uwagę adres IP, z którego jest wystawiana opinia (np. celem wyeliminowania wielu komentarzy jednego użytkownika),
6. przesłania aktualnego regulaminu sklepu internetowego www.vobis.pl ze wskazaniem od kiedy obowiązuje.

Ww. wezwanie zostało skutecznie doręczone Spółce 31 sierpnia 2021 r., jednak pozostało bez odpowiedzi. Ponowiono je pismami z dnia 21 września 2021 r. (doręczone 24 września 2021 r.) oraz 11 października 2021 r. (doręczone 14 października 2021 r.). Spółka nie odpowiedziała na żadne z tych wezwań.

Podstawą prawną skierowanego żądania był art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W wezwaniach Prezes Urzędu pouczył Spółkę, że w przypadku nie udzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć na nią karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Z uwagi na nieudzielenie przez Spółkę informacji żądanych w tym postępowaniu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanowieniem z dnia 9 listopada 2021 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej.

Prezes Urzędu, pismem z dnia 9 listopada 2021 r. zawiadomił Spółkę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, pouczając Spółkę, że zgodnie z art. 41 Kpa w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w trakcie postępowania strona ma obowiązek informować Urząd o każdej zmianie adresu, w tym adresu elektronicznego. W razie niedopełnienia ww. obowiązku, doręczenie pisma pod dotychczasowy adres ma skutek prawny. Pismo zostało doręczone Spółce w dniu 12 listopada 2021 roku.

Pismem z dnia 3 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu wezwał Spółkę do udzielenia informacji o wartości udokumentowanych przychodów, uzyskanych przez Spółkę w 2020 r. oraz potwierdzenia informacji stosownymi dokumentami.

Pismo nie zostało odebrane przez Spółkę. Zostało zwrócone z adnotacjami: „Awizowano dnia 08.12.2021 r.” „Awizowano powtórnie dnia 16.12.2021 r.” „Nie podjęto w terminie 23.12.2021 r.” Przesyłkę uznano za doręczoną z dniem 22.12.2021 r. na podstawie art. 45 w zw. z 44 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Z informacji dostępnych w KRS wynika, że w dniu 7 grudnia 2021 r. Spółka dokonała zmiany adresu siedziby Spółki, o czym nie poinformowała Prezesa Urzędu.

Pismem z dnia 12 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z nim oraz złożenia dodatkowych wyjaśnień. Spółka nie skorzystała z tego prawa.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

I.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: 1) wskazanie zakresu informacji; 2) wskazanie celu żądania; 3) wskazanie terminu udzielenia informacji; 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (*por. E. Modzelewska- Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992r. sygn. akt XVII Amr 24/92*).

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 jest wiążące dla adresata (przedsiębiorcy). Ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu należy przy tym do tego organu. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanej informacji nawet gdy uważa, iż nie jest ona konieczna dla Prezesa Urzędu (*por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15 oraz*

orzecznictwo i stanowiska tam powołane). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. sygn. akt III SK 31/2004 stwierdził, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes Urzędu może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 ustawy, dotyczy nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy (*por. np. powołany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15*).

Art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2021r. poz. 162). I-Terra sp. z o.o. jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą m.in. w zakresie sprzedaży detalicznej komputerów, urządzeń peryferyjnych i oprogramowania prowadzonej w wyspecjalizowanych sklepach. Posiadając status przedsiębiorcy w świetle ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Spółka jest tym samym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spoczywa zatem na niej obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Prezes Urzędu jest rzecznikiem interesu publicznego, co wynika z jego zadań w strukturze administracji rządowej. Naruszenie polegające na nieudzieleniu przez przedsiębiorcę odpowiedzi na wezwania kierowane do niego w trybie art. 50 ust. 1 ww. ustawy utrudnia, a niekiedy wręcz uniemożliwia Prezesowi Urzędu skuteczną realizację ustawowych zadań, tj. ochronę konkurencji i konsumentów. W toku prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania wyjaśniającego kluczowe jest pozyskanie dokumentów i informacji niezbędnych do wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy mogą naruszać przepisy tej ustawy. Wszelkie zachowania przedsiębiorcy uniemożliwiające lub utrudniające osiągnięcie tego celu są wymierzone w ochronę konkurencji i konsumentów, a tym samym w interes publiczny.

W niniejszej sprawie występuje interes publiczny w wydaniu decyzji nakładającej na Spółkę karę pieniężną. Należy zaznaczyć, że w ramach postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RPZ.405.6.2021 Prezes Urzędu trzykrotnie przestał do Spółki wezwaniem żądającym przekazania wymienionych informacji i dokumentów na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy. Skierowane do Spółki wezwania odpowiadało wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ustawy. Pismo wskazywało: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierało pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo trzykrotnego przestania wezwania na prawidłowy adres Spółki, ta nie odpowiedziała na nie

pomimo, że wezwania odebrała. Wezwanie z 27 sierpnia 2021 r. zostało skutecznie doręczone 31 sierpnia 2021 r., wezwanie z 21 września 2021 r. zostało skutecznie doręczone 24 września 2021 r., natomiast wezwanie z 11 października 2021 r. zostało skutecznie doręczone 14 października 2021 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie uzasadnione jest zastosowanie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ten stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie ww. przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w oparciu o powołany przepis mają charakter represyjny- stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny- zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji utrudniają lub uniemożliwiają realizację jego ustawowych kompetencji.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu.

Prezes Urzędu stwierdził, że za nałożeniem kary na Przedsiębiorcę przemawiają negatywne skutki, jakie jej zaniechanie wywarło na przebieg postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RPZ.405.6.2021. Skutki te związane są przede wszystkim z niemożnością osiągnięcia zamierzonego przez Prezesa Urzędu celu postępowania, jakim było pozyskanie bezpośrednio od Spółki informacji i dokumentów. Nie budzi przy tym wątpliwości, że żądane informacje i dokumenty mogły być przekazane wyłącznie przez Spółkę.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość nakładanej kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy, ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Wymienione w wezwaniu informacje i dokumenty są niezbędne dla dokonania ustaleń faktycznych w ww. postępowaniu wyjaśniającym. Ich przekazanie pozwoliłoby Prezesowi Urzędu przede wszystkim dokonanie pełnej oceny czy Spółka narusza bądź nie przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a co za tym idzie, czy uzasadnione jest wszczęcie przeciwko Spółce postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów bądź w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za

niedozwolone. Uzasadnione jest zatem uznanie, że zaniechanie Spółki wykluczyło możliwość zgromadzenia niezbędnego w sprawie materiału dowodowego w odpowiednim terminie, uniemożliwiając przeprowadzenie ww. postępowania wyjaśniającego. Stosownie do art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych- nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że Prezes Urzędu nie miał możliwości pozyskania materiałów objętych wezwaniem z innych źródeł, ponieważ jedynie Spółka posiada pełną wiedzę o prowadzonej działalności gospodarczej. Należy zauważyć, że Prezes Urzędu, pismem z dnia 9 listopada 2021 r. zawiadomił Spółkę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz o fakcie zaliczenia powyższych materiałów w poczet dowodów w prowadzonym postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Prezes Urzędu w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania pouczył również Spółkę, że zgodnie z art. 41 Kpa w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w trakcie postępowania strona ma obowiązek informować Urząd o każdej zmianie adresu, w tym adresu elektronicznego. W razie niedopełnienia ww. obowiązku, doręczenie pisma pod dotychczasowy adres ma skutek prawny. Pismo zostało doręczone Spółce w dniu 12 listopada.

Z informacji dostępnych w KRS wynika, że w dniu 7 grudnia 2021 r. Spółka dokonała zmiany adresu siedziby Spółki, o czym nie poinformowała Prezesa Urzędu.

Należy także zauważyć, że Spółka nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie nawet po wszczęciu przeciwko niemu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, a które to zawiadomienie Spółka odebrała.

Podkreślenia poza tym wymaga, że informacje wskazane w wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności Spółki i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami po jego stronie. Żądane informacje odnoszą się bezpośrednio do bieżącej działalności Spółki.

Zdaniem Prezesa Urzędu, nie udzielając odpowiedzi na ww. wezwania Spółka umyślnie naruszyła art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przedsiębiorca (profesjonalista) musi zdawać sobie sprawę z obciążającego go ryzyka, wynikającego z nieodbierania kierowanej do niego korespondencji. Można w związku z tym uznać, że zaniechanie Spółki było nakierowane na uniemożliwienie Prezesowi Urzędu poczynienia potencjalnie obciążających Spółkę ustaleń w sprawie.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności sprawy Prezes Urzędu nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości 50 000,00 zł, co stanowi równowartość 10 870,98 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2021 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,5994 zł. Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na Spółkę kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Jej wysokość jest na tyle dolegliwa, że

stanowi odpowiedni środek represji, a jednocześnie skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom przez Spółkę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

II.

Art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia oraz osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, są obowiązani ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 powołanej ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 ww. ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.- Kodeks postępowania administracyjnego. Stosownie do art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Do kosztów przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania zaliczono, zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poniesione koszty doręczenia pism Przedsiębiorcy w wysokości 49,50 zł.

Ww. koszty należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany powyżej rachunek bankowy.

Pouczenie

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 1575 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, Spółce przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 755 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł. Zgodnie z art. 32 ust. 2 tej ustawy, zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymuje:
[usunięto]